

Dries Maertens (HAC) loopt zondag de Deerlijkse corrida

„Opnieuw blessurevrij”

■ **KOEKELARE** – Atleten sluiten meestal op jeugdige leeftijd aan en verdwijnen dan door hogere studies of het beroepsleven uit omloop. Anderen duiken pas als dertiger of veertiger op, wanneer alle prioriteiten vervuld zijn. Dries Maertens behoort tot de soort die ook in moeilijke omstandigheden de sport trouw blijven. Althans voor zover zijn lichaam het toelaat, want dat remde de 25-jarige Torhoutse ingenieur het meeste af.

Dries Maertens groeide op in een Koekelaars landbouwersgezin. Hij sloot samen met oudere zus Valerie en tweelingbroer Bert zo'n 15 jaar geleden bij Houtland aan. „Mijn broer en zus hingen in de jeugdijaren al de spikes aan de haak. Valerie gaf voorrang aan de studies, Bert ondervond te veel last aan de rug. Ik ging door en had succes. Zo werd ik in 1999 5de op het BK cross voor cadetten en haalde op de langere scholierenafstand een 9de en een 13de plaats.”

„Mijn hoogtepunt kwam er op de piste. Ik haalde in 2001 met 8'52"22 zilver op het BK 3.000 meter voor scholieren en zette één maand eerder tijdens de Flanders Cup in Oordegem met 8'50"78 mijn besttijd neer.”

„Daarna werd het allemaal wat minder. Ik begon hogere studies. Eerst drie jaar graduaat elektromechanica in Oostende, vervolgens twee jaar elektroningenieur in Gent. De wedstrijden liet ik vallen. Ik bleef trainen, want wilde na de studies mij sportief opnieuw

Dries Maertens: „Mijn aandacht gaat naar de kortere afstanden uit.” (Foto JS)

bewijzen. Dat bleek gemakkelijker gezegd dan gedaan. Ik miste de drang om er tijdens de studies hard tegenaan te gaan, want de

wedstrijden ontbraken. Mijn gewicht steeg van 68 naar 85 kg. Nadien lag ik overhoop met mijn spieren. Eerst was er de achilles-

pees, vervolgens de rugspieren en nadat die weer normaal functioneerden, lieten mijn billen het afweten. Ik wilde er té snel weer staan.”

„Sinds maart kan ik opnieuw blessurevrij lopen. Ik zoek met Andy Inghelbrecht, Kristof Desimpel en Pedro Vandewalle vooral de straat op. Zij kwamen eind november op de 10 km van de Roeselaarse Westlaanrun als 6de, 7de en 8ste aan. Ik sukkelde met blaren en werd pas 11de. Wij zijn dus aan elkaar gewaagd. Mijn aandacht gaat naar de kortere afstanden uit. Ik ben er nog jong genoeg voor. Zo loop ik zondag de 5 km van de Deerlijkse corrida en wil komende zomer mijn besttijd op 3.000 m verbeteren.”

„De combinatie met mijn beroep valt mee. Ik ben sinds drie jaar aan de slag bij AVR in Roeselare, een firma met zo'n 70 werknemers die aardappelrooiers op de markt brengt. In juli stapte ik met Lauren in het huwelijksbootje. Zij speelt accordeon, maar was nooit atlete.”

(Hans Vanbesien)